

عنوان مقاله:

روابط بازرگانی دولت صفویه با عثمانی از دوره شاه صفی تا سقوط صفویان (1039 تا 1135 ق/1629 تا 1722 م)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تاریخی، دوره 10، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حمید تقوی فر - دانشجوی دکتری تاریخ ایران، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

محمد کریم یوسف جمالی - دانشیار تاریخ، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

ناصر جدیدی - استادیار تاریخ، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

روابط بازرگانی صفویه با عثمانی در سیاست های این دو دولت پس از معاهده ذهاب تا سقوط صفویان نقش تعیین کننده ای ایفا کرد. قدمت این روابط بسیار بیشتر از آن بود که با ملاحظه های ایدئولوژیک و دشمنی های مقطعی به اساس آن خدشه وارد شود. باین همه در روزگار حاکمیت صفویان و باتوجه به دشمنی های دولت های ایران و عثمانی، روابط بازرگانی که تابع وضعیت سیاسی بود، با چالش جدی روبه رو شد. هر دو دولت تلاش کردند از امتیازات بازرگانی خود در حکم اهرم فشار استفاده کنند. از طرف دیگر، کاهش اقتدار دو دولت و ورود غربی-ان در معادلات خلیج فارس و شرق مدیترانه، علاوه بر کاهش تعیین کنندگی سیاسی صفویه و عثمانی در منطقه، نقش و توان تجاری آنها را به طور جدی کاهش داد. در این مقاله تلاش خواهد شد به شیوه توصیفی-تحلیلی، جنبه های مختلف روابط بازرگانی این دو دولت و تأثیر آن بر مناسبات سیاسی و نیز درهم آمیختگی سیاست و تجارت بررسی شود. هدف از انجام پژوهش حاضر واکاوی تأثیر تجارت بر مناسبات ایران و عثمانی از دوره شاه صفی تا سقوط صفویان است.

کلمات کلیدی:

صفویه، عثمانی، بازرگانی، ابریشم، شاه صفی، شاه سلطان حسین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1178245>

